

var i overensstemmelse med regeringens intention at lægge pengene fra ældreområdet i kommunekassen uden at tage dem op til det samme igen. Det var intentionen i det, jeg spurgte om.

Jeg spurgte så også, når nu behovet for at lægge pengene i kommunekassen var der, om det så muligvis kunne skyldes skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal sige til fru Karen J. Klint, at når vi afsætter ekstra 500 mio. kr. til de ældre, så er vores intention, at de skal gå direkte til de ældre. Det er det, der er hele ideen i det.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Første næstformand (Svend Auken):

Den første, der får ordet, er fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Vi er i gang med at diskutere et meget alvorligt problem, nemlig om de mennesker, der har brug for samfundets hjælp, de psykisk syge, hjemløse, børn, der skal anbringes uden for hjemmet, og de svage ældre får den hjælp, som de faktisk har behov for.

Det er der meget der tyder på at de ikke gør, hvis man ser på den udvikling, der er. Lad mig tage et eksempel med børn, der skal anbringes uden for hjemmet, eller psykisk syge børn. Her er det jo for det første vigtigt, at vi ser på, hvad det er for et behov, der er. Det er jeg helt enig med fru Margrethe Vestager i. Det er jo det, der grundlæggende er det relevante mål.

Der er i dag 700 psykisk syge børn, der venter på en behandlingsplads, og der er brug for forskellige former for steder, hvor børn kan være, hvis de ikke kan bo hjemme. Hvis det tal faktisk vokser eller ikke bliver mindre, er det jo sådan

set ligeegyldigt, hvad vækstprocenten er, og hvad den faktisk dækker over.

Så det er det ene, jeg gerne vil høre socialministerens kommentar til. Er det rigtigt, at der er 700 børn, der faktisk venter på en behandling, at der er psykisk syge børn, der venter på en behandling?

Når det er sagt, kan man for det andet sige, at det selvfølgelig også er interessant at diskutere, hvad det er for penge, der bliver brugt på det sociale område, og hvilken vej tallet går. Og der har ordførerne for regeringspartierne og socialministeren lagt meget vægt på, at der er tale om en realvækst. Det bliver der påstået. Jeg mener ikke, det er rigtigt. Jeg mener, at hvis man ser på de tal, der er kommet, kan der sættes et stort spørgsmålstegn ved, om der er tale om en realvækst.

Vi har jo diskuteret det flere gange i Socialudvalget, og jeg vil også godt spørge socialministeren: Er det ikke rigtigt, at vi hele tiden har diskuteret ud fra, at en vækst på 0,7 pct. er lidt og for lidt på det sociale område, og at socialministeren gang på gang har sagt, at det er op til amter og kommuner at prioritere, så den vækst bliver højere end de 0,7 pct., ved at man flytter penge fra andre områder over på socialområdet, så man kan få en udvikling, der ligner den, der har været op gennem 1990'erne?

Nu står vi så altså med et papir, hvor man snakker om en vækst på 0,3 pct. på socialområdet, altså meget mindre end den, vi ellers har været enige om var helt utilstrækkelig. Så kan man så sige: Nå, ja, men det er dog trods alt en vækst på 0,3 pct. Men dér må man så spørge, om der i det tal er taget højde for den demografiske udvikling. Skal det, at der faktisk bliver flere børn og flere ældre, dækkes ind inden for det her ret lille tal? Hvad med de løvbundne udgifter, er de med?

Af gode grunde må jeg stå her og spørge, for der er sket det, som jeg betragter som fuldstændig uhørt: at nogle beregninger og opgørelser, som vi i Socialudvalget er blevet lovet adskillige gange, i hvert fald i to samråd, har vi ikke fået. På trods af at de blev lovet til den 15. november, på trods af at regeringen har offentliggjort dem eller tilsyneladende givet papiret til Berlingske Tidende, på trods af at det er dateret den 18. november, på trods af at jeg har kunnet få det gennem en organisation og derfor her kan stå og kommentere de tal, har vi ikke kunnet få dem gennem ministeriet.